

fremdrage nogle af de væsentligste og da først vende mig til den ærede 2den Landsthingsmand for 8de Kredts (Breinholt). Han var for Dagsordenen, men hans Motivering af Dagsordenen var lidt forfjellig fra den, der blev givet af den ærede 4de Landsthingsmand for 1ste Kredts (Magen), idet han satte i Spidsen som Hovedgrund til, at han var for Dagsordenen, at vi havde saa lidt Tid, navnlig naar Told sagen skulde bringes til Ende i Forbindelse med Handelstraktaten. Jeg skal dertil bemærke, at Told sagen har som bekendt været forhandlet i begge Thing, særlig i det andet Thing, i mange Aar, og naar det ærede Medlem nævnedes, at Told sagen har hvilet i det andet Thing i et Udvælg i indeværende Samling i 7 Maanedes, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at Told sagen forlod os i forrige Samling efter at have været her i 1 $\frac{3}{4}$ Samling, saa at vi havde forhandlet Told sagen temmelig godt, og jeg skal endvidere bemærke, at vi ogsaa paa en vis Maade ere nogenlunde enige om selve Toldsaetserne, i alt Fald i en meget væsentlig Grad om Hovedprinciperne for Toldbestatningen, idet man er enig om at forhøje Tolden paa Luxusgjenstande og at nedsætte Tolden paa de almindeligste Forbrugsgjenstande og paa Hjelpe- og Naastoffer for Industrien. Jeg tror derfor ikke, at Hovedvanskeligheden ved at faae en Toldlov ligger i Uenighed om Saetserne, og jeg tror heller ikke, at det vilde være saa vanskeligt at faae begge Thing til at sætte sig ind i, hvad der hører herhen, men Hovedvanskeligheden ligger i Kompensationsprincipet, dertil at man siger: ingen væsentlig Nedgang uden tilsvarende Forhøielse. Det er jo i de senere Aar af Folkethinget blevet gjort gjældende, at Krigsskattoldens Beløb skulde hæves eller nedsættes, og det vil man fra Regeringens og fra dette Things Side ikke gaa ind paa. Var man først enig om dette Punkt eller kunde man mødes med Hensyn til Størrelsen af Nedgangen, tror jeg nok, at der vilde være Mulighed for at cnes om Resten. Dernæst bemærkede det ærede Medlem, at han undrede sig over, at jeg kunde sige, at det andet Thing havde gjort dette Thing store Indrømmelser, han udtalte en vis Forbauselse over, at jeg kunde sige noget Saadant. Jeg tror nok, at jeg i Lørdags forklarede, hvilke Indrømmelser der ere gjorte, S 1874—75 havde Folkethinget gjort Forbring paa en Nedsættelse af 4—5 Millioner, den ene Gang 4 Millioner, den anden Gang 5 Millioner, hvilket i Forhold til de nuværende Toldsaetser vilde svare til omtrent 7 Millioner, og den Gang var Statskassens Tilstand langt ringere end nu. Naar Følge-

thinget nu i de senere Aar er gaaet ned til at forlange Krigsskattens Beløb hævet, skulde jeg mene, at det er en Indrømmelse, der er gjort i de sidste Aar. Det ærede Medlem undrede sig dernæst over min Holdning med Hensyn til Brændevinskatten og mente, at den havde forandret sig. Nei, den har paa ingen Maade forandret sig. Hvad jeg udtalte i Fjor, fastholder jeg bestemt i Aar. Det er min fulde Overbevisning, at der ikke let vil komme noget Forslag om en saa høi Beskatning af Alkohol — en almindelig Beskatning, vel at mærke, ikke en Beskatning for en enkelt Del, der ikke skulde gjælde for en anden Del — at det ikke skulde kunne faae min Stemme, men Skatten maatte da ikke være et Par Dre eller saa, men være et Beløb, der kunde forslaa noget. Jeg udtalte tydelig, at Grunden til, at der ikke nu kan være Tale om en Ol- og Brændevinskatt, er den, at det ikke gaar an at nedsætte Alkoholafgiften for de Rige og Velhavende i samme Dieblis, man forhøier den for Smaaafolk. Det anser jeg for usømmeligt, og derfor kunde jeg ikke være med til Sligt. Saa undrede det ærede Medlem sig over en Vignelse, jeg havde brugt, og mente, at den haltede, ligesaa fuldt som en Vignelse, der blev brugt af den ærede 4de Landsthingsmand for 1ste Kredts (Magen). Nei, der er en væsentlig Forskjel paa den Vignelse, jeg brugte, og den, som blev fremsat af den ærede 4de Landsthingsmand for 1ste Kredts (Magen). Denne hentede nemlig sin Vignelse fra en Privatmand og spurgte, om det ikke vilde være dumt af en Privatmand, om han bortkastede Indtægter, naar han vidste, at der forestod Lam væsentlige Udgifter. So ganske vist. Men min Vignelse var hentet fra de kommunale Forhold, og jeg tror nok, at jeg har Ret til at sammenligne Kommunernes Husholdning med Statens Husholdning. Kommunen har jo sine Skatteydere at ty til, naar den trænger til Penge, ligesom Staten har sine Skatteydere at ty til, naar den trænger til Penge. Men det har Privatmanden ikke. Har han sluppet sine Indtægter, saa kan han ikke tage dem igjen, de lade sig ikke saaledes tage tilbage. Saa fandt det ærede Medlem det saa overordentlig ulogisk af mig, at jeg kunde sige, at en ved Handelstraktaten fremkaldt Nedsættelse i Toldsaetserne skulde forårsage mere Nedgang. Jeg ved ikke, om jeg har opfattet det ærede Medlem rigtig (Breinholt: Nei). Saa sagde det ærede Medlem vel ... (Ufbrydelse)

Den fungerende Formand: Det gaar ikke an at komme ind paa en Konversation; der